

noviny filmovej školy #1

NFN

nofiny

Škrtič z FAMU
sprznil nevinné duše študentov

Tú studňu treba
odpáliť dynamitom!

+ Plagát Haško/Šárik

			
Zdenka Bodnárová	Alexandra Niková	Ivan Koribanič	Michal Pavliš
			
Rebeka Janiková	Ivo Kačur	Laura Kladeková	Miriam Podlesná
			
Veronika Babiaková	Karin Kissová	Veronika Havlová	Soňa Hudáková
			
Sára Hajasteková	Vesna Gemzová	Diana Dereninová	Nofiny

NOFINY # 1 / NOVINY FILMOVEJ ŠKOLY / jún 2018 / vychádza minimálne dvakrát ročne v náklade 100 ks
šéfredaktor: Laura Kladeková **redaktori:** Alexandra Niková, Michal Pavliš **vizuál:** Zdenka Bodnárová, Erik Sikora
logo: Samuel Hadbavný **foto:** Samuel Kocák, Aurel Čurilla **jazykoví redaktori:** Alena Klindová, Dušan Labuda
vydáva: Súkromná stredná umelecká škola filmová Košice, Petzvalova 2, 040 11 Košice
kontakt: 055/ 685 77 48, +421 918 729 262 **e-mail:** info@filmovaskola.sk
www.filmovaskola.sk www.nofiny.online

Obsah

F ŠKOLE

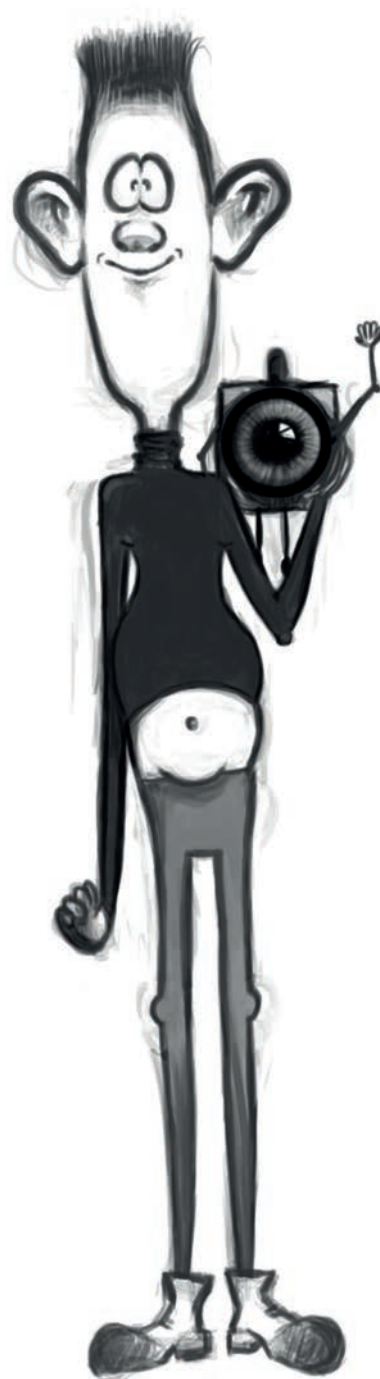
Škrtič z FAMU sprznil nevinné duše študentov.....	4
Matej Kladek: Tú studňu treba odpáliť dynamitom.....	12

FILMY

Malý filmový maturitný festival.....	20
Blok študentov masmediálnej tvorby.....	22
Blok študentov obrazovej a zvukovej tvorby.....	28
...ale my sme graficil.....	32
Kto loví rapotanky?.....	36
Od tvorcov Stalkera... ktorých všetci poznáme.....	40

F LETE

10 tipov ako stráviť leto po filmársky.....	44
Veľký prázdninový horoskop.....	52

Škrtič z FAMU

sprznil
nevinné duše
študentov

„Naprzněné jsou ohavnostmi nevinné mládeže srdce,“ cituje Martin Čihák Komenského a přidává k nemu svoj výklad: *„...áno, přišli jste sem všichni naprzněni...“* Takto sa začala prednáška berúca dych od učiteľa z Katedry strihu, na každému známej prestížnej Filmovej a televíznej fakulte Akadémie múzických umení v Prahe, Martina Čiháka. Mnohí sme si na prvý pohľad ani neuvedomili, aká je to vzácna návšteva. Nasledujúca hodina nás však všetkých presvedčila, že FAMU si svoju povesť získala oprávnené a že filmárčina je oveľa viac ako len umenie. Je to spôsob myslenia a života.

Film je oveľa viac ako príbeh

Úvod prednášky Čihák venoval snahe vymaniť nás z presvedčenia, že hlavným prvkom filmovej reči je príbeh. Vysvetľoval, že všetci sme znásilňovaní „*zrúdnou predstavou*“, že film je rozprávanie príbehu. Podľa neho by mal byť film oveľa viac. O správnosti tohto názoru chcel presvedčiť prekvapivo príjemným „*prznením*“, ktoré nás malo vyviešť z omylu.

Film je ako reťaz

Udržať pozornosť našich filmárov a filmáriek však vyžaduje oveľa viac ako len vtipná slovná hračka na úvod. Sám poznamenal, že pozornosť študentov na filmových školách rapidne klesá hneď, ako sme donútení používať ľavú hemisféru mozgu. Bolo priam nutnosťou udržať našu pozornosť aj niečím iným. Preto si so sebou priniesol aj niekoľko pomôcok. Strihová skladba je reťaz. Jej cieľom je „*spoutat vás, odtrhnout vás od skutočné podstaty filmu,*“ pútavo prednášal a popritom ne-

vinnému študentovi pred zrakmi celej školy omotával dlhú hrdzavú reťaz okolo krku. Všetci sme so zatajeným dychom sledovali, čo sa bude diať ďalej.

Rôzne prístupy k strihovej skladbe

Podľa všetkého, za túto „*zrúdnou predstavu*“ o filme môže aj David Wark Griffith. Jeho „*skritická kinematografia*“ sa zakladá na tom, že jednotlivé zábery na seba nadväzujú ako reťaz a jediným cieľom strihovej skladby je vyrozprávať jeden príbeh. Tento prístup bol prvým a najjedno-

duchším poňatím strihovej skladby v celých dejinách kinematografie.

Druhý prístup, ktorý môžeme zaujať pri strihaní svojho filmu, je ten, ktorí vynášli ruskí montážnici Lev Kulešov, Vsevolod Pudovkin, Sergej M. Ejzenštejn a Dziga Vertov. Podľa tejto školy podstata záberu nevyplýva z neho samého, ale zo vzťahu so zábermi, ktoré ho obklopujú. Táto skutočnosť bola prvýkrát spozorovaná v pokuse nazývanom „Kulešovov efekt“, v ktorom jeden a ten istý neutrálny pohľad muža bol sprevádzaný rôznymi

pozitívnymi a negatívnymi druhotnými zábermi. Pri každom sa zdalo, že mužov výraz tváre sa mení, aj keď tomu tak v skutočnosti nebolo. V tejto súvislosti Čihák hovoril o tom, že záber má fungovať ako znak a že namiesto ukladania záberov vedľa seba, by sme ich mali vrážať jeden do druhého a práve tou zrážkou dvoch záberov vznikne nový, tretí význam.

Písať medzi riadkami môžeme vo filme podľa Ejzenštejna aj tak, že k obrazu a zvuku budeme pristupovať oddelene. Toto tvrdenie sa snažil

Čihák obhájiť ďalšou pomôckou. Súpravou „Ejzenštejnových koulí“, nám ukázal, ako môžu zvuky a ruchy vo filme meniť význam záberu. Ako príklad uviedol chôdzu. Ak máme záber na chodiace nohy a ten je sprevádzaný ostrým a hlasným dupotom, nadobudneme pocit, že daná osoba je silná a obávaná. Opačný efekt by sme docielili tým, že by sme hlasný zvuk nahradili jemným. Zrážkou dvoch Ejzenštejnových gulí vytvoril iskrú a vôňu, ktoré reprezentujú spomínaný tretí význam. Tu zas citoval Pudovkina z jeho

diela Manifest zvukového filmu: „Jedným z najdôležitejších prostriedkú zvukového filmu je, aby ste pracovali s obrazom a zvukom oddelene.“ Aby sme si to celé vedeli lepšie predstaviť, pustil nám film slovenského animátora Františka Jurišiča „Plynová lampa“ (1922), v ktorom každý záber fungoval ako znak a mal svoj vlastný odkaz.

Posledným prístupom k aranžovaniu záberov sa stal objav armenského filmára Artavazda Pelešjana, ktorého tvorba sa symbolicky začala filmom „Začiatok“ a skončila fil-

mom „Koniec“. Z jeho filmovej filozofie vyplýva to, že hlavná podstata montážnej práce nespočíva v slede záberov, ale v ich rozlepovaní. S guľami pán Čihák rozhodne neskonal a aj k demonštrovaní tohto konceptu ich použil. Tentokrát však išlo o „Pelešjanové koule“, ktoré sa dali v polovici rozlepiť. Tu vznikol priestor pre iné zábery. Okrem tejto revolučnej myšlienky tvrdil Pelešjan aj to, že vo filme by sme mali pracovať najmä s kontrastmi. Napätie môžeme vyvolať len vtedy, keď budeme pracovať s gradovaním deja.

Filozofia filmu mimo filmu

Zrejme najpútavejším prvkom celej prednášky nebola ani tak teória, ako to, že sám Martin Čihák aplikoval rôzne teórie strihovej skladby aj mimo film. Pri rozprávaní o nutnosti používania znakov vo filme, on sám používal znaky a predmety na vysvetľovanie a vyvolávanie asociácií. Počas celej hodiny taktiež pracoval s gradáciou deja a s kontrastmi. Raz hovoril potichu, priam šepotom, inokedy začal kričať tak, že sa mu podarilo niekoľko študentov vyľakať.

Aj Pelešjana mal na tabu-
li zobrazeného pomocou
kontrastu. Obrys jeho
hlavy bol čiernou farbou,
zatiaľ čo pozadie ostalo
biele.

Okrem toho, že sme sa
“uliali” z hodiny za cenu
nezabudnuteľnej pred-
nášky od výnimočného
človeka a učiteľa, mys-
lím si, že by sme si mali
zobrať príklad z jeho náv-
števy a porozmýšľať nad
tým, čo bolo povedané
medzi riadkami. Okrem
fantastického vysvetle-
nia rôznych prístupov k
strihovej skladbe sa nám
snažil Čihák povedať ešte
jedno: Ak chceme, aby

nás bolo počuť, musíme
aj šepkať, nie iba kričať a
že pravda nie je vždy iba
to, čo spozorujeme na
prvý pohľad.

Aspoň to som si odniesol
z „prznení“ ja.

*Michal Pavliš
Foto: Alex Mohler,
Kevin Šimko*

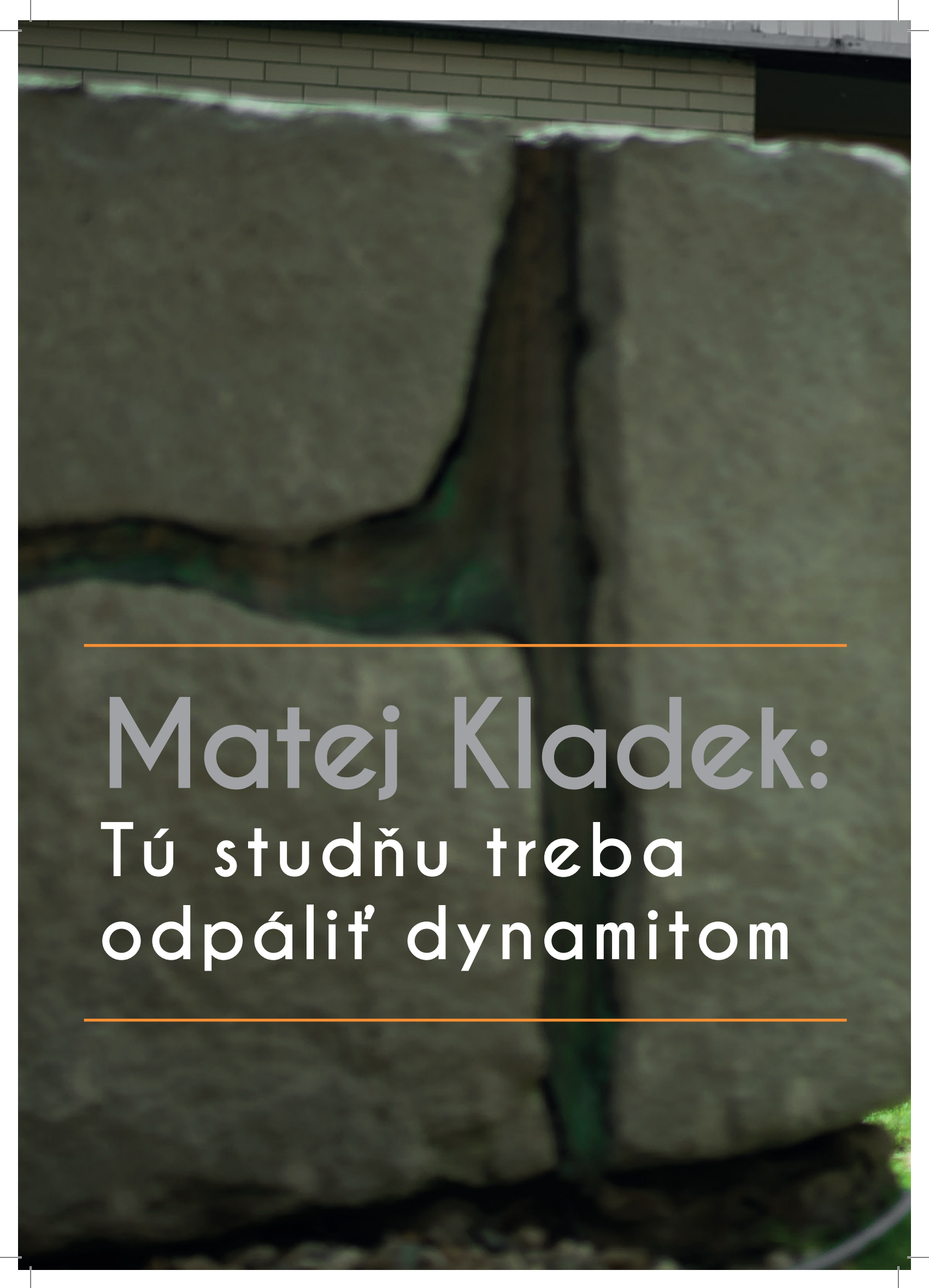
Výtvarné umenie

Vezmi a čítaj
f knižnici

REKLAMNÁ FSUFKA

Matej Kladek:

Tú studňu treba odpáliť dynamitom

Slovenskí sochári. Položte si ruku na srdce a úprimne odpovedzte na otázku, koľkých poznáte. Okolo sochy Jána Mathého (košický sochár svetového formátu) Klíčenie chodievame každé ráno do školy. Na telesnú výchovu sa presúvame na Jedlíkovu ulicu o pár metrov ďalej. A práve tam, v školskej jedálni vysokoškolského internátu, v átriu, je ukrytý ďalší poklad sochárstva, tentoraz socha Márie Bartuszovej (*1936 +1996). V roku 2020 bude v Tate Modern, v britskom národnom múzeu moderného umenia v Londýne, uvedená veľká retrospektívna výstava Márie Bartuszovej. Čo s jej odkazom robia Košičania?

Na bizarnosť upozornila pani učiteľka Kladeková. Neunikol jej počin proti prírode a umeniu. V átriu na Jedlíkovej ulici prednedávnom pribudla drevená studnička. Predstavte si tú najgýčovejšiu, farebnú studňu s krikl'avozelenou strechou a umelohmotným vedierkom (nemusíte si ju predstavovať, pozrite si naše reportážne fotografie). Tak presne okolo takej ohavnosti sa točí nielen tento článok, ale podľa jej strategickej polohy aj celý vesmír. Nakoľko je umiestnená ako dominanta štvorcového átria a teda v jeho strede. Ume-

lecky hodnotná socha Márie Bartuszovej je naboku a priestor okupuje nechutný gýč. *„Všetko sa to začalo kovovým plameniakom. Ten v átriu pribudol minulé leto a trónil na mieste terajšej studne. Aj vtáčiky sa mu vyhýbali, tým sa viac páčila Máriina socha. Písala som vtedy do Korzára, aby o tom napísali článok, ale neprišlo im to dosť atraktívne. Vraj, kto pozná Máriu Bartuszovú? Nebudem komentovať. S manželom tu chodievame na obed a minulý týždeň sme sa potešili, že pelikán je preč. Konečne! Aké bolo o pár dní naše*

prekvapenie, keď sme zistili pravý dôvod.“ Jazyk za zubami si neudržal ani mužský element rodiny, náš učiteľ grafiky Matej Kladek, ktorý na adresu studne nenašiel jediné pozitívne slovo a jej osud by najradšej ponechal v réžii pyrotechnika: *„Tú studňu treba odpáliť dynamitom!“* Na znak odporu sa Kladekovci cielene vyhýbajú akejkoľvek konzumácii jedla v blízkosti átria. Na druhej strane tu máme náš večne usmievaný klenot, pani učiteľku Klindovú, ktorá berie celú kauzu s nadhľadom. *„Tá studnička tam, samozrejme nemá čo ro-*

biť, je to strašný gýč, ale obed na čerstvom vzduchu preto neobetujem. Toho gýču je dosť aj v interéri jedálne,“ konštatuje s úsmevom. Avšak čo by to bol za článok, ak by sme vám nepriniesli pohľady študentov TUKE a zároveň aj obyvateľov internátu. Tí na studničke nevidia nič zlé, niektorým sa to dokonca páči. Na otázku, či poznajú sochu pani Bartuszovej, odpovedali konzumenti zborovo: „Nie.“ Ďalším pedagógom, ktorý si exkluzívne pre Nofiny vylial srdce, je náš učiteľ videotvorby, Jaroslav Kerner: „Plameniaka si pamätám, hroz-

né. Fontánku som ešte na vlastné oči nevidel, musím zájsť na prieskum.“ Hudobná ikona filmovej školy, Erik Sikora, učiteľ fotky, neslúži len ako ďalší respondent, ale zároveň je tým elementom, ktorý vyvažuje vesmír plný negatívneho postoja voči gýču svojim pozitívnym prístupom. „*Je to taká bizarnosť, až je to dobré. Na tých dvoch sochách je krásne vidieť obraz o dnešnej spoločnosti. Áno, z hľadiska profesionality by som mal povedať, že fontánku treba odstrániť, no ja mám bizarnosť rád a tým pádom je to pre mňa voda na mlyn.*“

Dámy a páni, prichádza veľké finále. Finále v podobe odhalenia toho, kto je za inštaláciu studničky v átriu zodpovedný. Ide o muža pracujúceho na vysokoškolskom internáte. Pán Borovský sa s nami osobne stretnúť nemohol a tak sme ho kontaktovali telefonicky. V rozhovore nám prezradil, že dôvodom inštalácie bolo jeho presvedčenie, že átriu čosi podobné „jednoducho chýbalo“. Na otázku, prečo si zvolil práve drevenú fontánku, odpovedal podráždene s protiotázkou, „*Ta čo je na tom zlé?*“ Pán B. na záver dodal, že má v pláne

Socha Márie Bartuszovej pred OD Dargov >

zrealizovať viac podobných projektov, akým je tento. „Podľa toho, čo som mala možnosť doteraz vidieť, ten človek je schopný všetkého. Párkrát umiestnil aj na sochu Márie Bartuszovej umelohmotný vodotrysk a kvety, ako inak, tiež z umelej hmoty a obklopil sochu palmami v obrovských hnedých kvetináčoch. Tieto nápady na neho lezú najmä v lete, keď začne byť teplo. Doteraz sme si nevedeli predstaviť, kto je za tým, tipovali sme upratovačky s kopou haraburdia na sklade. Budeme sa tým musieť začať vážne

zaoberať,“ dodáva Laura Kladeková.

My študenti sme to začali riešiť „virtuálne.“ A tak som sa vybral s kameramankou Laurou Polovkovou natočiť priestory átria a poprosil som Róberta Rapoša, šikovného študenta grafiky, aby nasimuloval výbuch studničky. Vysielame tak vesmíru jasný signál.

Ivan Koribanič

Foto: Lara Polovková

Malý filmový maturitný festival

 MATURITNÁ PRÁCA - JANA KOŽUCHOVÁ 2017 / 2018

 Turista vo vlastnom meste Nicol Želtvayová 2017/2018

 MATURITNÁ PRÁCA DOMINIKA TATARKOVÁ 2017/2018

 SEN Karol Žila 2017/2018

 ON X LÍVIA HAVLÍČKOVÁ, ŠKOLSKÝ ROK 2017/2018

 dedička - maturitná práca Karolína H... 2017/2018

 KRISTIAN... - MATURITNÁ PRÁCA - ŠKOLSKÝ ROK 2017/2018

 ... 2017/2018

Blok študentov masmediálnej tvorby

Masmediálnici prekvapili. Výber pútavých tém a spôsob ich spracovania ocenili i členovia maturitnej komisie: Jozef Puchala, šéf košického štúdia RTVS, Pavol Štec, novinár a interní učitelia filmovej školy Laura Kladeková a Štefan Haško.

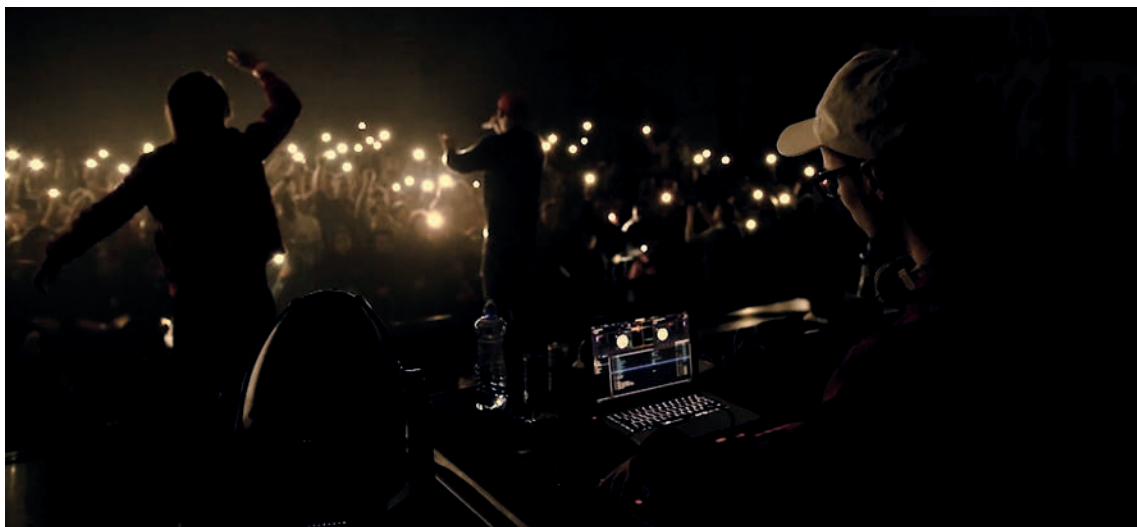
Aj rastliny sú v strese

Tatiana Balintová vo svojom portrétnom dokumente *Fragmenty zeme* predstavila profesora Martina Bačkora, ktorý sa venuje lichenológii, teda náuke o lišajníkoch. Čo môže byť na lišajníkoch vzrušujúce? Že pátranie po nich vás zavedie až do Antarktídy. Vďaka Tatianinmu filmu sa do nej dostanete tiež. A dozviete sa v ňom aj to, prečo sú rastliny v strese a že lišajníkom vďačíme za účinné opaľovacie krémy. A čo na film povedali členovia komisie? Pavol Štec poznamenal, že „očakával väčšiu mieru osobného vkladu do témy“. Pre predsedu komisie Jozefa Puchalu: „Záver filmu prišiel nečakane skoro a bol akoby odseknutý.“ Hovorí nám z duše: chceme vedieť viac o lišajníkoch!

158 krát štyri

Klaudia Bayerová spojila dve veci, ktoré miluje – políciu a kone – a natočila štylizovanú reportáž o jazdnej polícii v Košiciach. Čomu sa venuje kôň – policajt? A čo je to technika „vytláčania davu?“ Dozviete sa, ak si pozriete reportáž s názvom *158 x 4*. (S malou poznámkou Pavla Šteca „Ale s policajtom je tých nôh 6“). Pripomienok k filmu bolo viac. „Oficiálny vstup policajta na úvod hneď po koníkoch to celé zabije,“ myslí si Pavol Štec. Jozefa Puchalu by viac bavil „jeden deň zo života policajta“ ako všeobecné prestavenie oddelenia jazdnej polície. Klaudia Bayerová súhlasila, no prezradila, že mohla natočiť len to, čo jej policajné oddelenie dovolilo. Čiže všetko, čo natočiť mohla, vo filme je.

Grizzly v detskej izbe

Dj Milan Macko, ktorý si kvôli priezvisku zvolil pseudonym *Grizzly*, sa stal hviezdou medailónu Petry Bubelínyovej. Dj, ktorý nemá hudobné vzdelanie a piesne skladá doma na počítači, je zároveň aj hudobným producentom. Téma tvorby hudby v súčasnosti sa Jozefovi Puchalovi pozdávala, aj zábery z koncertov, ktoré točil a strihal Marek Hrašna. Podľa Pavla Šteca však išlo o dve nekompatibilné pasáže. Zábery z izby prestrihané zábermi z koncertov boli „násilné“. Petra argumentovala, že tento kontrast bol jej autorským zámerom. Nuž – posúďte sami.

Psoriáza, moja láska

Tému psoriázy, ktorú presvedčivo literárne stvárnila spisovateľka Irena Brežná (názov knihy je v titulku), si zvolila aj Tereza Gáliková vo svojom filme. Vo výkladovom dokumente *Rov(i)nakosť*, ktorý obsahuje hrané aj poetické prvky, sa dozviete nielen základné informácie o kožnej chorobe s názvom psoriáza, ale nazriete aj do vnútorného krehkého sveta psoriatikov, ktorí sú rovnakí ako my a predsa iní. Študentský film je osobným svedectvom, obsahuje tajomstvo s odhalením na konci. Za všetkých Jozef Puchala: „Oceňujem odvahu autorky.“

Made in Košice

Propagačný film o lokálnej streetwearovej značke oblečenia *Made by KERE* sa rozhodla Michaela Grlická urobiť preto, lebo má rada “startupy”, tvorivých ľudí a mesto Košice. Ak KERE poznáte, a chcete zistiť info o tom, ako firma začínala, ako funguje a čo ešte prinesie do Košíc v budúcnosti, tento film je práve pre vás. Jozef Puchala vytkol filmu „urozprávanosť“ a podľa Pavla Šteca je „8 minútový propagačný film prídlhý, na konci už nestíhal sledovať, o čom konateľ firmy rozpráva.“ No, hovoril o „smart bunde“, vďaka ktorej sa nebudete musieť nikdy stresovať, že sa vám vybíja mobilný telefón.

Šťastíčko

Zmysel života Gabriely Stráňaiovej je filmom – anketou, v ktorom sa aktéri zamýšľajú nad témou šťastia. Študenti filmovej školy (Lívia Havlíčková, Karol Žila a Kristián Šebest) sa zhodnú v tom, že všetci traja chcú niečo v živote dokázať. V kontraste k nim nám Gabriela predstavila predavačku z potravín neďaleko filmovej školy, ktorá napriek tomu, že 40 rokov vykladá tovar do regálov, rozdáva iným šťastie a so svojím životom je spokojná. Komisia sa zhodla v tom, že film je námetovo sľubný, pomohlo by mu lepšie dramaturgické a filmové spracovanie.

Zabudnutý alebo Stratený?

Film s dvoma názvami Daniely Želinskej je hraným filmom s poetickou atmosférou opusteného starého domu, v ktorom vidíme opíjať sa chlapca. Zabudnutého medzi starými vecami, obrazmi Krista, hlinenými guľčkami, v dome zarastenom trávou. Podľa Jozefa Puchalu má film hlavu aj päť, je plný metafor, filmové sekvenencie sú obrazovo aj zvukovo výborné stvárnené. Za to môže Danielin kameraman. Podľa Šteca je záver nedotiahnutý, krátka textová informácia o alkoholizme mladistvých tvorí nechcený kontrast k poetickosti filmových záberov.

Film o filme

Nicol Želtvayová so svojím filmom *Turista vo vlastnom meste* rozpovedala príbeh, ako chcela natáčať film o Potulkách s Milanom Kolcunom. Milan Kolcun je v Košiciach známa osobnosť. Vymyslel formát „potulky“ a sprevádza mestom tých, ktorí chcú o ňom vedieť viac. Nicky vlogovým spôsobom, so šarmom a vtipom, spolu s Jarom Stupákom ako kameramanom usporiadali „lov“ na Potulky, stále im však niečo skríži cestu.

Generačná výpoveď

Karol Žila natočil hraný film *Sen*, ktorý predstavuje svojrázny spôsob chápania apokalypsy: tá sa neudeje vo svete, ale v našom vnútri. Cez epizódy zo sna hlavnej postavy sa dozvedáme hriechy mladých: alkoholizmus, drogová závislosť, zrada, závisť, podvody, konzumný spôsob života. Pavol Štec poznamenal, že hlavný je citovo exponovaný komentár a obraz je akoby doplnkom filmu. Podľa Jozefa Puchalu „film prekračuje latku, autor môže byť na neho právom pyšný.“

Najviac sa o vlastnom filme dozvieme, keď už je natočený. Mnohé z prác, ktoré sme videli, by nemuseli byť finálnou verziou. Odkazujeme budúcim štvrtákom, že na filme vždy vidieť, koľko času ste strávili pri jeho príprave i koľko rozhodnutí ste museli urobiť a či to boli tie správne. Ak budete točiť ten VÁŠ film, venujte dôkladný čas príprave, písaniu predbežného literárneho scenára, aj keď idete točiť dokument. Improvizovať sa dá, iba ak sme pripravení. A nechajme si dosť času aj na to, aby sme vedeli film vylepšovať a dotvárať.

Laura Kladeková
Foto vybral: Štefan Haško

Blok študentov obrazovej a zvukovej tvorby

Tohtoroční štvrtáci zvládli obhájenie svojich filmov na jednotku. Zo začiatku ich síce sprevádzali tréma a strach, no nedali sa zastrašiť. V komisii sedeli učitelia Jaroslav Kerner, Peter Hrabinský a Valter Uhrík. Ku kritickej trojici sa pridal profesor z Vysokej školy múzických umení, z Filmovej a televíznej fakulty v Bratislave, Jozef Hardoš, ktorý vedie Ateliér kameramanskej tvorby.

Kristián Ganobjak natočil hraný film *Babadook: Rozprávka pre Maxa Bradleyho*. Ako žáner si zvolil horor. Vo filme zahviezdila v postave babky herečka Beáta Drotárová, ktorá v minulosti spolupracovala s Jurajom Jakubiskom.

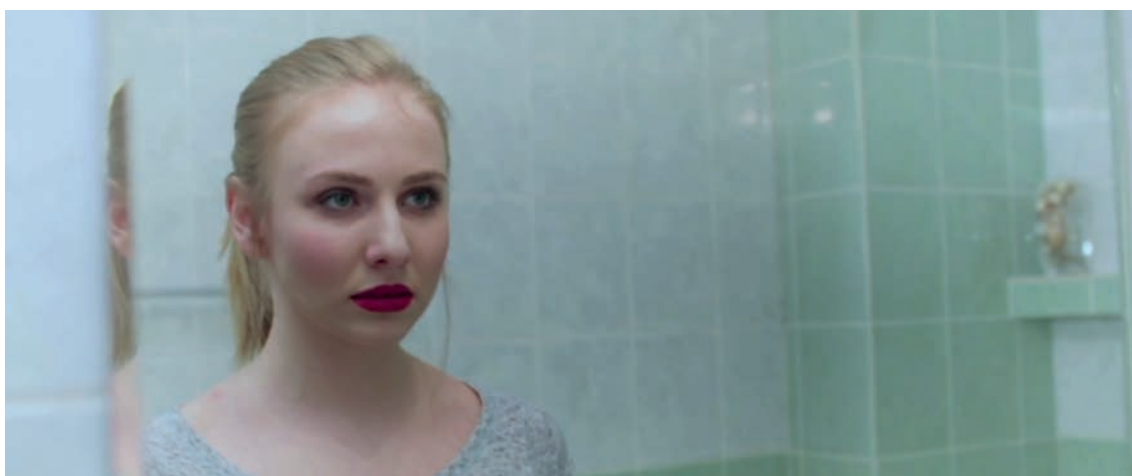
Paulína Hampachelová natočila videoart s názvom *Dream*, v ktorom sa rozhodla sfilmovať svoju najväčšiu vášeň, kone. Tento námet spracovala nežným, až snovým spôsobom. Sen malého dievčatka sa vo filme stáva skutočnosťou. Komisia ocenila najmä profesionálnu kameru.

Dávid Hundža predstavil vo svojom hranom filme *Donáškar* (tentokrát v maďarskom jazyku so slovenskými titulkami) príbeh o záletníkovi, ktorý sa rozhodne zmeniť svoj životný štýl. Vo filme hral známy Peter Nadasdi, ktorého môžete poznať z obľúbeného televízneho seriálu *Búrlivé víno*.

Dárius Ghafar si pripravil reportáž *Workout* o dvoch športovcoch, ktorá zachytávala ich každodenný cvičebný plán. Reportáži chýbala dostatočne vybudovaná dramaturgia.

Bettina Krištofová vo videoarte *Mlieko & med* spojila poéziu a film. Zachytáva citlivý príbeh lásky, ktorý odčítala z anglických básní Milk & honey od Rupí Kaur.

Adam Sabadoš natočil depresívnu videopoviedkou *PrÁzDnE jA* v hlavnej úlohe s tretiakom Tomášom Klembarom. Život závislého je nepochybne ťažký – halucinácie, preludy, samota a túžba po jedinej tabletke, ktorá by uľavila od bolesti...

Šimon Šebo vo svojom prvom hranom filme *Lovec* stvárnil príbeh fotografa, ktorý vďaka fotografiám zbiera detské duše. Ako priláka svoje obete? Film získal ocenenia na niekoľkých študentských festivaloch.

Drobnosti robia film

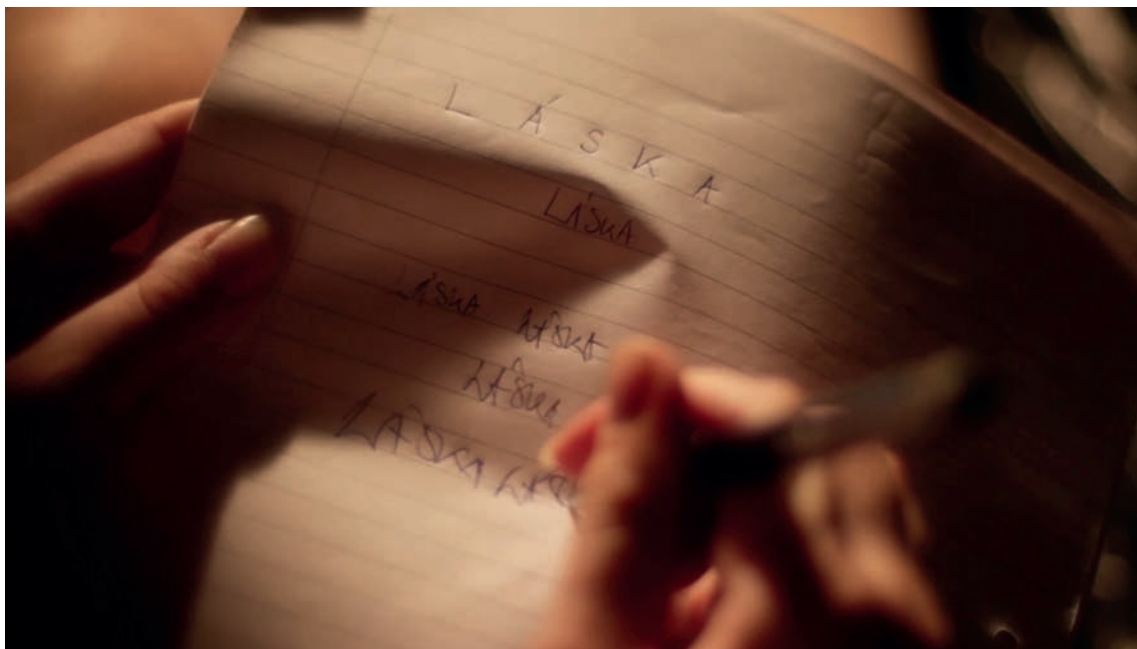
Štvorčlenná porota sa zhodla na tom, že najslabšou stránkou prác bol mnohokrát podceňovaný zvuk. Filmovým pokusom však nechýbala výborná atmosféra – či už depresívna, sentimentálna alebo zimomriavky naháňajúca. Napriek stresujúcim maturantom, ktorí museli držať svoje nervy na uzde, obhajoby prebehli príjemne. Nervozita a starosti však neminú ani jedného z nás. Učitelia sa snažili podsunúť záchytné body, od ktorých sa mohli žiaci vo svojom prejave odpichnúť. Neraz sme sa pri vtipných pripomienkach zasmiali alebo sa skutočne zamysleli nad detailmi. Ako radí pán profesor Hardoš, na tie netreba nikdy zabúdať.

Karin Kissová
Foto vybral: Jaroslav Kerner

...ale my sme grafici!

Grafika jednoznačne nepatrí medzi jednoduché odbory. Programy, v ktorých sa pracuje, sú zložité, učitelia prísni a vysoké školy si pre záujemcov nastavili vysokú latku, na ktorú dokáže dosiahnuť len málokto. Aj napriek tomu však môžeme spať aj tento rok s pokojným svedomím. Grafici sa po skončení štúdia na filmovej škole vo svete určite nestratia a mnohí z nich sú jednoznačne pripravení aj na tie najprestížnejšie školy. Všimli si to bezpochyby aj členovia maturitnej komisie, ktorá sa skladala z prodekana pre technológie a rozvoj fakulty FTF VŠMU Jozefa Hardoša, a z interných pedagógov Mateja Kladeka, Jaroslava Kernerera a Petra Hrabinského. Zo šestnástich projektov sme vybrali tri najúspešnejšie, ktoré prekročili tieň a sú aj niečím viac ako dokončeným maturitným projektom v odbore virtuálna grafika.

Film *On* od Lívie Havlíčkovej je bezpochyby jednou z najzaujímavejších vecí, aké na filmovej vznikli. Je to polhodinový príbeh o láske, zrade, zmätenosti, opustenosti a zraniteľnosti, ktorý našťastie nebol tak klišé ako môj krátky popis naznačuje. Každý záber bol prepracovaný do posledného detailu a vytváranie kontrastov medzi hudbou, tichom a nepríjemným škrekotom sa významným spôsobom podieľalo na atmosfére výslednej práce. Hlavná postava, ktorú si aj režisérka sama zahrála, je obklúčená trpkou prázdnotou, ktorá je spôsobovaná opakovaným sklamaním sa v láske.

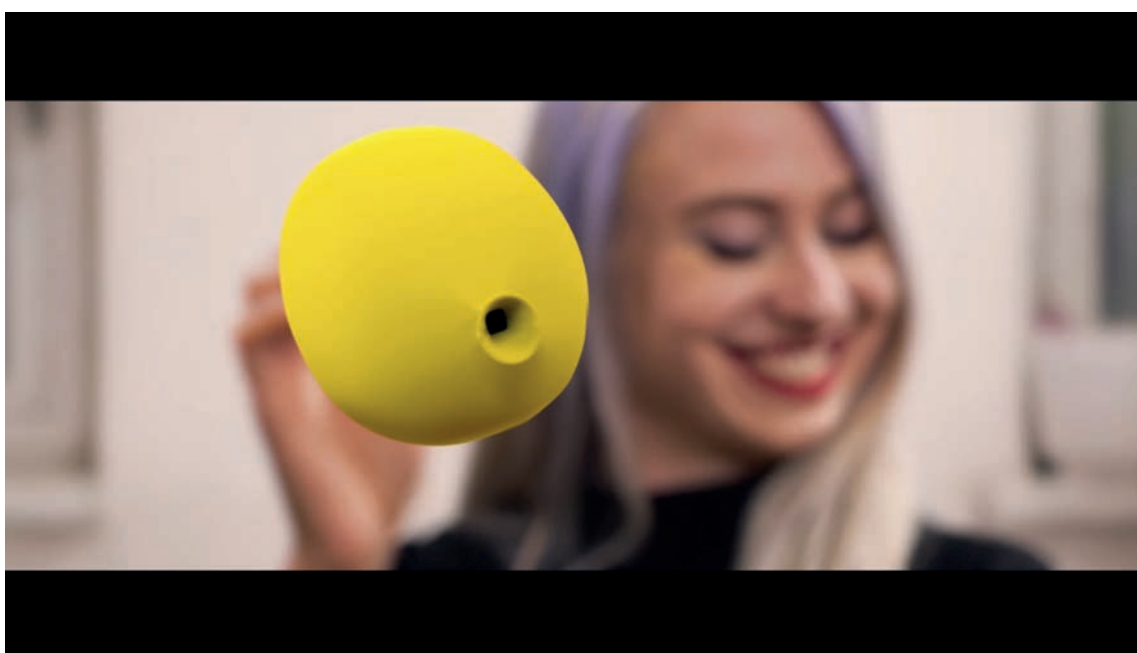
Komisia bola právom ohúrená rovnako ako ja. Podľa Jozefa Hardoša by ale mohol mať film o 10 minút menej. Po tejto úprave by bol vraj dokonalý. Lívia s touto kritikou dokonca aj súhlasila. Vraj sa o to už aj pokúšala, no množstvo hodín strávených za strihom jej úplne vzali nadhľad, a preto potrebuje nejaký čas na to, aby sa od diela vedela odosobniť.

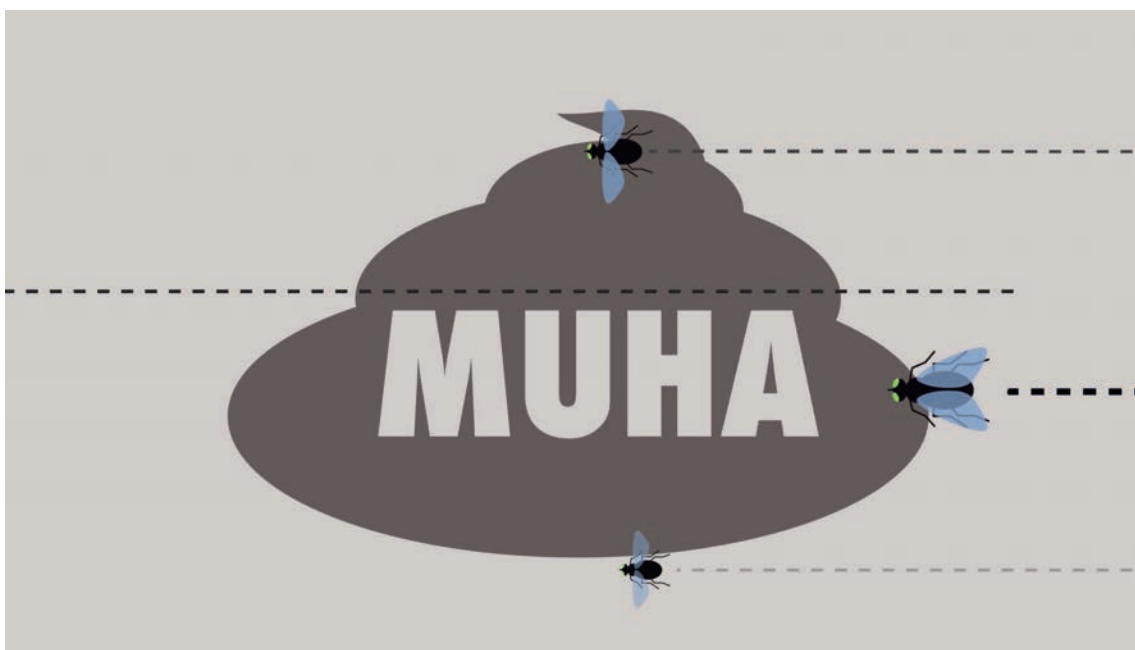

Kevin Šimko je presne ten typ človeka, o ktorom neviete, že vôbec existuje. Až do chvíle, kým ho neuvidíte pracovať na niečom, čo miluje. Na maturitách sa prezentoval zbierkou grafických prác, na ktorých pracoval počas celej doby svojho pobytu na strednej škole. Slovo pobyt som nepoužil náhodou. Kevina ste mohli často zastihnúť v škole aj v neskorších hodinách, kedy po ostatných študentoch na škole naozaj neostal už ani smrad. Videá graficky vymodelovanej vody, lávovej lampy, pristávanie ufa a rôzne abstraktne hýbajúce sa tvary sa striedali pred vašimi očami počas toho, ako vám v ušiach znela veľkolepá orchestrálna hudba, ktorá celý zážitok umocňovala. Toto všetko mala maturitná komisia možnosť zažiť počas krátkych dvoch minút.

A veru ani tu chválou nešetrili. Pán učiteľ Kladek síce nič nepovedal, no z očí mu sršala hrdosť. Jozef Hardoš bol taktiež nadmieru spokojný. Usmieval sa od ucha k uchu aj napriek tomu, že Kevinovu prácu videl už na prijímacích pohovoroch na virtuálne efekty na VŠMU, kde sa mimochodom umiestnil na prvom mieste.

Jana Kožuchová vytvorila grafický vizuál pre prvú internetovú antiodpisovaciu televíziu TV MUHA s heslom: „Vychytajme všetky muchy na našej škole.“ Ide o projekt, ktorý podali študenti po výzve Nadácie Zastavme korupciu, s cieľom obmedziť neférové správanie na našej škole. Projekt nadácia schválila a plánuje ho podporiť. Podstatou grafickej práce je jednoduchý až insitný vizuál, ktorý zaujme práve svojou primitívnosťou, v dobrom slova zmysle. Keďže ide o parodickú, internetovú TV, 2D obrázok muchy poletujúcej naprieč vesmírom, či sediacej na výkale, vhodne dopĺňa koncept. Komisia ocenila inovatívnosť a inakosť vizuálu, v ktorom „menej je viac“. A Jana Kožuchová mohla s hrdosťou prehlásiť, že „Zmaturovala na jednotku vďaka hovnu.“ Nuž teda, bzum-bzum!

Michal Pavliš

Foto vybrala: *Karin Kissová*

Kto loví rapotanky?

Keď Šimon Šebo natočil dokument o vlastnej skúsenosti so šikanovaním na základnej škole, netušil, čo jeho uverejnením spustí. Vzbudil pozornosť porotcov na študentských filmových festivaloch, regionálnych médií, bývalej základnej školy aj školskej inšpekcie.

Najprv vznikla na nemenovanej základnej škole (tej hneď vedľa Šimonovej) búrlivá diskusia na tému „Kto je tá učiteľka?“ Potom si ho pozvali do lokálnej košickej televízie KOŠICE:DNES a v rovnomennom denníku vyšiel o ňom článok. Keď som pátrala po tom, ako rieši „videjko proti šikane“ vedenie jeho základnej školy, odmietli mi poskytnúť informácie. Z tajných zdrojov som zistila, že učiteľka, ktorá Šimona učila, bola prednedávnom pod drobnohľadom školskej inšpekcie a dnes ju sleduje celý kolektív učiteľov. Potom som sa stretla priamo so Šimonom, aby mi prezradil svoju časť príbehu:

Čo pre teba znamená tvoj dokument Rapotanky?

Je to môj v poradí druhý dokumentárny film. Je stavaný predovšetkým na mojich nepríjemných zážitkoch zo základnej školy. Dovolím si povedať, že je to film o tom najhoršom, čo ma v živote postretlo. Vo filme hľadám odpoveď na otázku: „Ako dokázať svetu, že vaše dieťa šikanuje, zosmiešňuje a postupne rozkladá jeho vlastná učiteľka?“

Ako dlho si uvažoval o spracovaní tohto námetu a čo ťa nakoplo k tomu ho reálne natočiť?

Dá sa povedať, že od 6. ročníka základnej školy, keď sa to celé začalo... Keď mi ráno bývalo zle, nechcel som jesť a začal som sa vracieť domov s plačom a hnevom. „Nakopli“ ma dve veci. Prvá bola film „Učiteľka“ Jana Hřebejka. Respektíve postava Danky Kučerovej v ňom, v ktorej som sa našiel a postava učiteľky, ktorá by pokojne mohla prebrať identitu tej mojej. Presne taká bola, takú si ju pamätám. Druhým „kopancom“ bol pre mňa príchod na filmovú školu. Škola, do ktorej som konečne nechodil so strachom. Miesto, kde som konečne stretol učiteľov, o ktorých môžem s poko-

jom prehlásiť, že ich mám rád.

S akým pocitom si Rapotanky tvoril? Obával si sa alebo si sa naopak tešil, že sa to dostane von?

Tvoril som ich s pocitom šťastia aj hnevu. So šťastím, že som nadobudol silu o tom hovoriť a s hnevom, pretože k tomuto obdobiu sa mi okrem plaču a hnevu nič iné neviaže. Obavy tam boli vždy, ale nikdy neboli natoľko veľké, aby prevladovali moju radosť z nadobúdajúceho záujmu verejnosti, ktorý film od víťazstva na Mladej kamere vyvolal.

Čo si od toho očakával alebo ešte stále očakávaš?

Tvorba a publikácia tohto filmu mala v prvom rade splniť úlohu akejsi bodky za touto životnou etapou, akési preliečenie vlastného JA. A čo očakávam? Už asi nič (smiech). Film spôsobil viac, ako som si mohol priať.

Rapotanky **vzbudili aj záujem školskej inšpekcie, ktorou je teraz tvoja bývalá základná škola sledovaná. Aký máš z toho pocit? Myslíš si, že to bude pokračovať**

a mohlo by sa niečo zmeniť?

Mám pocit zadostučnenia. Som veľmi rád, že sa konečne ľady pohli a že sa s tým niečo deje. Či to ale vo výsledku aj niečo zmení, naozaj netuším, pretože to, že si na hodinu spomínanej učiteľky sadne do poslednej lavice nejaká inšpekcia, vôbec s problémom nepohne. Myslíte si, že sa tá učiteľka bude správať pred inšpekciou rovnako, ako keby tam nebola? Koniec koncov, týmto sa môj dokument zaoberá.

Ako reagovali ľudia z tvojho okolia na film? Mám na mysli твоjich rodičov, priateľov, učiteľov či porotcov na Mladej kamere.

Myslím si, že rodičia aj priatelia boli veľmi radi, že som bol natoľko silný, že som bol ochotný o tom hovoriť. No s narastajúcou vážnosťou k tomu zaujali oveľa serióznejší postoj, takisto ako ja. Na Mladej kamere porota v prvom rade ocenila, že som sa do niečoho takého vôbec (vzhľadom na môj vek) pustil.

Okrem Rapotaniek výrazný úspech na festivaloch zožal aj tvoj hraný film Lovec, ktorý tiež obsahuje motív detstva...

Film „Lovec“ je krátky film s prvkami magického realizmu. Hovorí o dvoch dievčatkách a ich veľkom dobrodružstve. Film som od počiatku tvaroval a zamýšľal ako film artový, ale na druhej strane pochopiteľný pre bežného diváka. Túto artovú „magickosť“ som sa snažil docieľiť sytejšou saturáciou farieb, využitím neštandardných, zľahka tajomných zvukových efektov

(predovšetkým v sekvencii s rozprávajúcimi bábkami) a očividne stylizovaným modro-oranžovým svietením, ktoré som „podprahovo“ využíval aj ako akúsi tieňohru.

Spoločne s naskicovanými mizanscénami som si naplánoval aj pohyb kamery. Ten bol najaktívnejšie využitý v prvej časti filmu – snažil som sa postupne navodiť pocit zakrádania, tajomna a napätia. To sa potom ťahá a graduje počas celého filmu. Vzdialenou inšpiráciou bola pre mňa prvá sekvencia z filmu „Revenant“ – lovenie je-

leňa. Oba filmy si záujemcovia môžu pozrieť na kanáli youtube.

Šimon Šebo bude svoj filmársky talent rozvíjať na bratislavskej VŠMU v odbore réžia. Uvidíme, s akými témami príde a či sa bude nakoniec venovať hranému alebo dokumentárnemu filmu.

Kristína Hažlinská

Foto poskytol: Šimon Šebo

Od tvorcov Stalkera... ktorých všetci dobre poznáme

Film Babadook Kristiána Ganobjaka sa vďaka známej internetovej stránke Refresher dostal do povedomia širšej študentskej verejnosti. Oslavný článok k nám prehovára jazykom bulváru. Nový film od úžasných tvorcov Stalkera. Vy o tom neviete? Ak nie, nebojte

sa. S ťažkým srdcom som sa prelúskala textom, ktorý obsahoval množstvo gramatických chýb a zle naformulovaných otázok. „Ďakujem svojmu tímu,“ sa nepíše s ypsylónom. Ďakujem. Rozhodla som sa napísať recenziu, ktorá by vytvorila protiváhu k jednostranne napísanému článku.

Od Stalkera k Babadookovi

Ale najprv sa zastavme pri Kristiánovom skoršom počine, ktorým bol taktiež krátkometrážny film podľa knižnej predlohy, už spomínaný Stalker. V Stalkerovi z roku 2017 sa stretávame s mladou namyslenou spisovateľkou, ktorú niekto sleduje. Jej správanie sa po oslobodení zo zajatia prenasledovateľa veľmi rýchlo zmení. Vo videu sme, okrem plytkosti príbehu, mohli vidieť množstvo zbytočných scén. Na rozdiel od tohto príbehu vo nenaplneného diela, sa v mojich očiach Babadook posunul o stupienok vyššie. Film je krátkou hororovou ukážkou temného večera, počas ktorého Maxovi číta rozprávky jeho stará mama. Pri výbere knihy siahne po takej, ktorá sa od ostatných odlišuje svojou tajomnou atmosférou. „*Chcem túto*,“ povie prudko. No

a na skutočný strach nemusia diváci čakať dlho...

Trikrát ťuk, Ba-ba-dook-dook-dook

Rozdiel jedného roka medzi týmito príbehmi je naozaj citeľný, Kristián sa vo svojej tvorbe výrazne posunul. Možno tomu pomohol práve skvelý výber žánru. Hororov je na slovenskom trhu ešte stále pramálo. No napriek osobnému autorskému posunu Kristiánovým filmom niečo chýba - je to hĺbka. To, čo naozaj vie, je produkcia a postprodukcia filmu. Dokáže presvedčiť ľudí, aby pre neho pracovali zadarmo a motivovať hercov i grafikov. A tak sa mu darí „natáčať“ vo veľkom (v porovnaní s ostatnými študentmi). Veľmi dbá na marketing a titulky, grafické znázornenie názvu filmu, logo svojej firmy Unbound Pictures. Aj pri Babadookovi sme mohli sledovať dokonalé mar-

ketingové spracovanie, v ktorom je refresherácky článok čerešničkou na torte – no a čo, že zle napísaný, k cieľovému divákovi sa dostane.

Príbeh je natočený na základe krátkeho videa „Monster“ od Jennifer Kent. Jeho zlomok však nemá hlbšiu myšlienku – ak by ste ju hľadali, neuspeli by ste. Je odkázaný na divákovu fantáziu. Divák, ktorý toto video vypne skôr, ako sa skončí záverečná grafika, príde o najzaujímavejšiu časť filmu. Podtitulková scéna je priam otáznikom v deji. „Čo urobí ďalej? Zabije ich?“ No odpovede sa nedozvieme. Ukončenie podnecujúce našu fantáziu, a zároveň jedna z mála antiklišé scén, je pozoruhodným dodatkom, ktorý Babadooka posunul o level vyššie. Príbeh je však jednoduchý a krátky. Skôr, ako som si stihla uvedomiť, čo sa stalo, video skončilo. Napriek

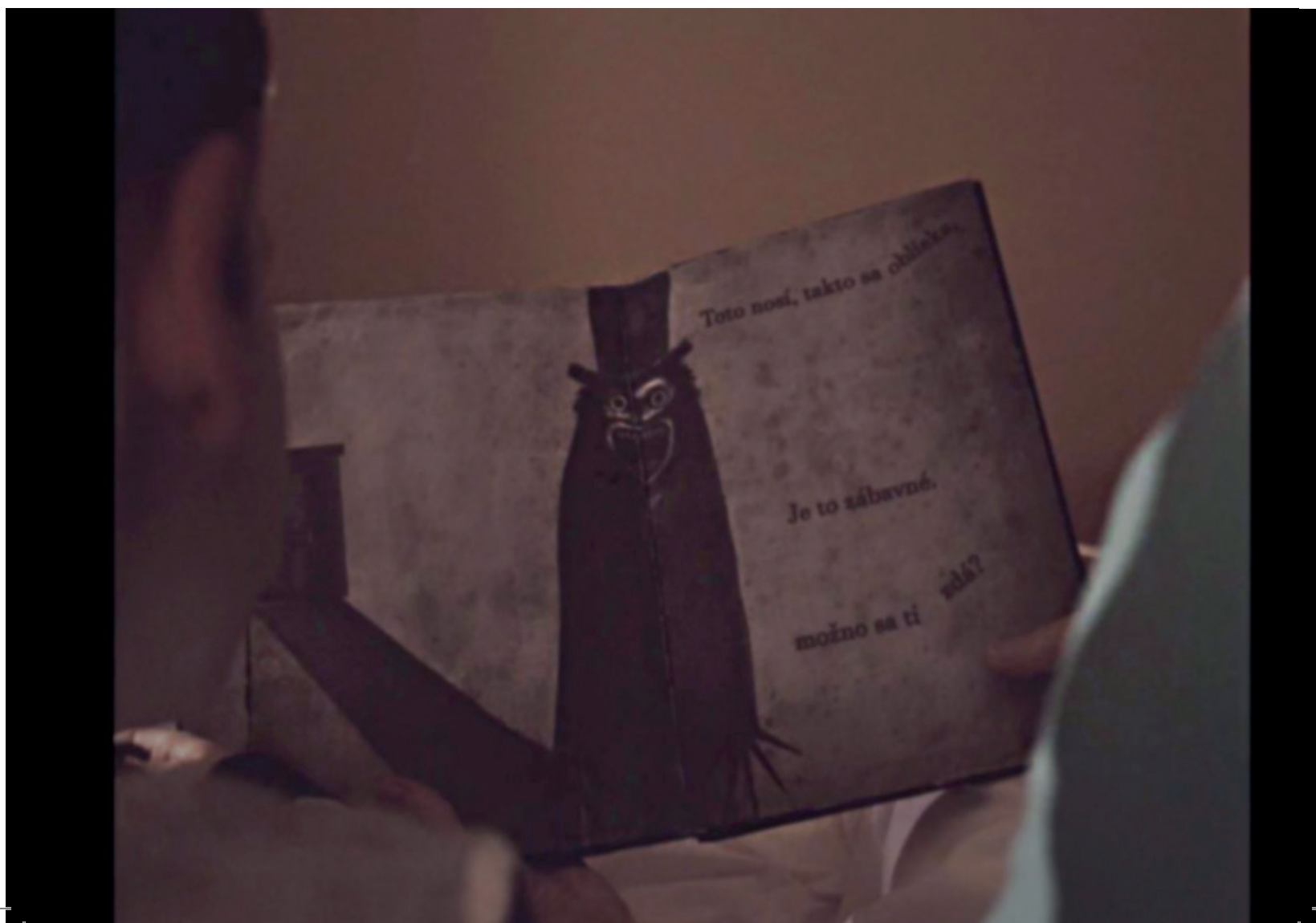
tomu sa pri hororových momentoch skutočne zľaknete. Zaznie aj pieseň „You Are My Sunshine“ – citovka na prelomenie ľadov, ktorú počujeme takmer v každom poriadnom horore (odkazujem na „Can't Help Fallin In Love“ v Zajatí Démonov 2). Kristiánovi k vytvoreniu hororovej atmosféry pomohol tiež výborný kameraman Jakub Jožio a herci v hlavných úlohách: Beáta Drotárová, malý chlapec Samuel Mlynár a náš spolužiak Kristián Šebest v úlohe Babadooka. Precízne pripravené titulky mali na starosti bratia Kevin a Brian Šim-

kovci, obaja výborní grafici.

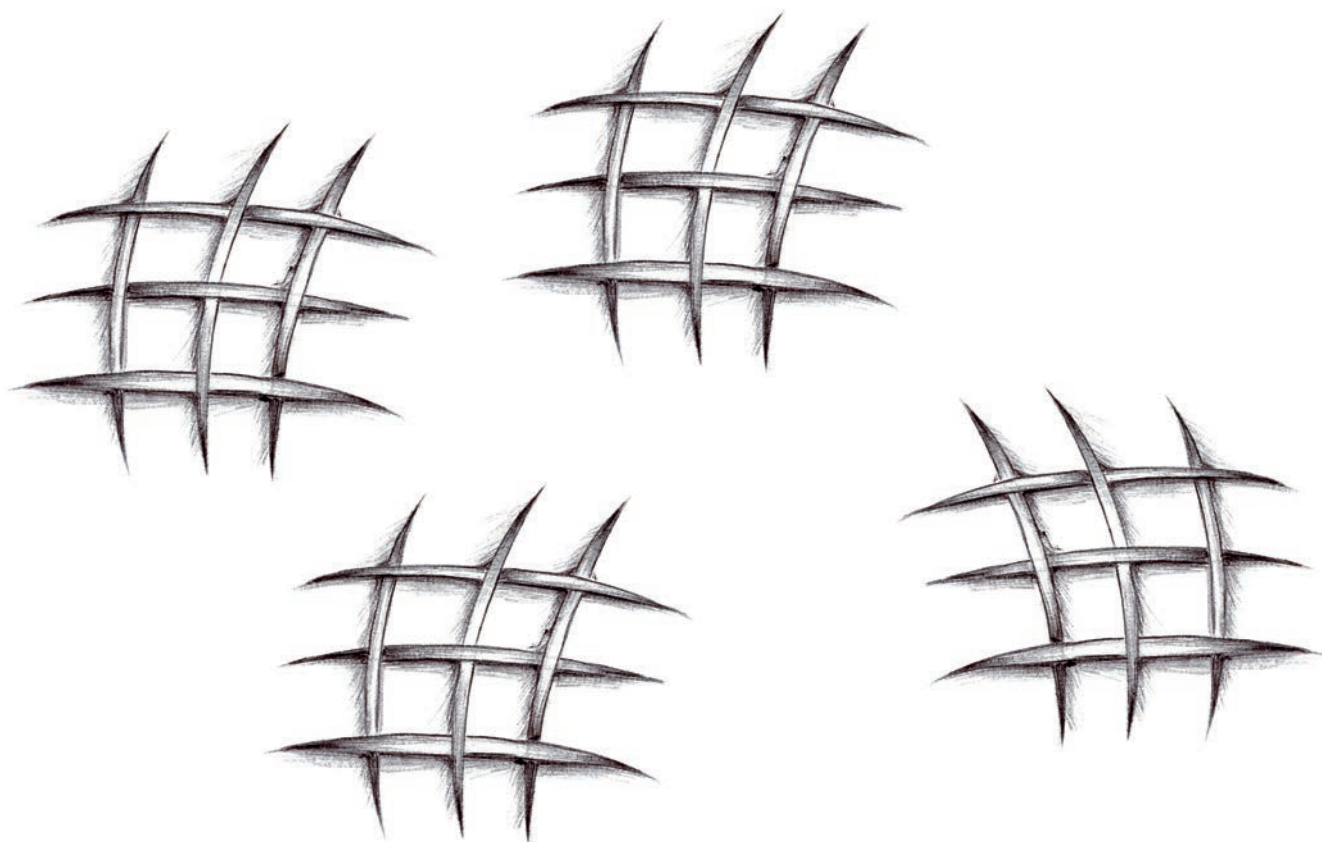
Ku Kristiánovým slabostiam patrí teda jednoznačne neschopnosť vytvoriť vlastné filmové dielo podľa kvalitného scenára. Po technickej stránke spĺňa parametre dobrej študentskej práce s atmosférou. Snaží sa vyrovnať veľkým hollywoodskym dielam. V jeho filmoch sa však nedá zakryť pocit prázdna, ktorý divákovi ostane po ich skončení. Ako vraví naša slovenčinárka, pani učiteľka Klindová: „*Lepšie je zaplniť obsah, ako formu.*“

Karin Kissová

Priestor pre vaše reklamné piškvorky.

10 tipov na leto po filmársky

Letné prázdniny sú za rohom, čo pre študentov znamená dva mesiace oddychu, čerpania nových skúseností, spoznávania nových miest a možno aj stretnutie životnej lásky. Ale kde to všetko zažiť? Prinášame vám 10 tipov od spolužiakov, ako stráviť strhujúce leto po filmársky.

Malorka tam aj späť za 29 eur

Na stránke *esky.sk* si nájdeš lacný let, z ponuky vyberieš Malorku. Let tam aj späť ťa vyjde len na 29 eur so všetkými poplatkami. Trik je v tom, nájsť ten najlacnejší let a ihneď zaplatiť letenku. V určitý deň sadneš na vlak, ktorý je pre študentov v rámci Slovenska bezplatný. Pôjdeš do Budapešti,

Viedne alebo Katovic, nasaď sa na lietadlo a letíš smer Malorka. Spať tam môžeš aj pod palmou, v noci tam teplomer ukazuje príjemných 28 stupňov. Cez deň ostávaš ležať na pláži alebo si požičiaš bicykel za 10 eur. Malorka je taká malá, že sa na bicykli dostaneš všade. Na výlet vezmi aj dvoch kamarátov. Jeden dá do príručnej batožiny techniku, foťák, dron, sd kar-

ty, stabilizátor a náhradné batérie. Druhý vezme plavky, opaľovací krém, tričká. Ty si nabaľ rožky, vifonky (ktoré môžeš zalievať slanou vodou) a paštéky.

(Maroš Šesták)

Lodičák

Na to, aby si mal vodičák na jachtu, si musíš urobiť kapitánsky kurz. Ten sa robí v Chorvátsku bežne. Ja som si ho urobil v meste Zadar. Na pevnine som sa zdržal len prvú noc. Na druhý deň sa začala moja týždenná plavba po ostrovoch v Chorvátsku pod vedením kapitána. Po chorvátsky vedieť nemusíš, kapitán je Slovák. Učil nás pracovať s mapou, viazať uzly, ovládať námorné plavidlá (ktorá loď má prednosť). Po týždni plavby ma čakala skúška, ktorá sa konala v meste Zadar. Musíš vedieť, ako zistiť vzdialenosť ostrova, alebo aké dno je na akom mieste (piesok, blato, štrk...). Dostal som kartičku, ktorá vyzerá ako väčší vodičák a mám oprávnenie riadiť loď na otvorenom mori do 300 námorných míľ od pevniny. (Robo Rapoš)

Píš poviedky v Anglicku

Do Anglicka cestujem na návštevu za otcom, ktorý tam pracuje už niekoľko rokov. Atmosféra londýnskych ulíc, vlhký vzduch a litre čaju ma určite inšpirujú k napísaniu niekoľkých detektívnych poviedok. Neverím, že by to mohlo byť inak. Do Anglicka sa môžeš vybrať aj ty. (Karin Kissová)

Fotenie v rómskych osadách

Nie každý môže v lete vyraziť k moru. Vlastne nie každý si môže dovoliť ísť čo i len na Šíravu. Ja by som sa v lete chcela venovať práve takýmto ľuďom. Chystám sa ísť fotiť jednu konkrétnu rómsku rodinu z osady, ktorá sa nachádza na konci dediny Lenartov. Spoznala som ju už počas prvého ročníka, kedy sme mali fotiť portrét a ja som tam náhodou zabľúdila. Poznám ich už teda tri roky a za ten čas som si s nimi vybudovala kamarátsky vzťah. Sú to fajn ľudia.

Takže vziať foťák a ísť do osady.

(Karina Kaľatová)

Extrémne písanie na Letavách

Letavy sú letný umelecký tábor so širokým zameraním, sú tam dielne, celý týždeň ste na workshope s domácimi i cudzokrajnými lektormi. Majú tam dielňu pantomímy, stand up comedy, kováčstva či maľby, herectva, bábkarstva. Ja som si vybrala workshop extrémne písanie, ktorý je extrémny okrem iného aj v tom, že sama neviem, čo ma tam čaká, čím ma prekvapia, ale plánujem tam rozprúdiť svoju tvorivosť. Letavy – to je komunita ľudí, ktorých nikde inde nestretnáš a je to miesto, kde neexistuje vek a vy-

kanie, tam je každý s každým kamarát, chodia tam rodiny s deťmi, páry, biznismeni, nie je tam človek, ktorý by ťa odmietol. (Vesna Gemzová)

Chcem do raja

V prvom rade si nájdí les, zbaľ si techniku (foťák s teleobjektívom) a spacák. Tak to bolo v mojom prípade pred rokom. V Slovenskom raji som po hodine a pol našiel v lokalite lesníckych posedov jeden voľný, otvorený, s rozlohou 0,5 m². Rozlož si spacák. Keďže je tam tma ako v rohu, zaspíš ihneď. Z okolitých veľmi blízkych dedín, budeš počuť štekot psov a ševe-

lenie lístia. Ak budeš počuť kroky pod posedom, neľakaj sa, je to určite len diviáčik. Ráno hneď po zobudení rýchle vylez zo spacáka a obleč sa. Opatrne otvor zahmlené plexisklo, aby si nevyplašil zver. Pozoruj srnky, líšky a kuny. Po rozjímání vytiahni foťák a môžeš si tieto krásne výhľady aj zaznamenať. Pohľad na srnky mám v očiach aj teraz, toto leto sa určite vyberiem do raja znovu. (Jaro Stupák)

Píš básne pred východom slnka

Jednou z mojich obľúbených aktivít je písať básne v prírode. Najmä v noci o desiatej večer, niekedy aj okolo štvrtej hodiny ráno. Čítala som totiž, že v týchto častiach dňa sa ľuďom snívajú najkreatívnejšie sny. Čo však milujem najviac, je písať tesne pred východom slnka. Netreba kvôli tomu chodiť ďaleko. Stačí nastaviť budík o 03:30, zbalíť notebook (nie mobil), a sadnúť si pod panelák. Ak máš domáce zvieratko, ber aj to. Aspoň sa nebudeš cítiť osamelo. Ja chodím najradšej písať na mosty. (Viktória Krajňáková)

Investigatívna reportáž v Severnej Kórei

Vyberieme si z obmedzeného zoznamu cestovných kancelárií, ktoré ponúkajú zájazd do hlavného mesta Severnej Kórei, Pyongyangu. Po príchode na hotel sa v nočných hodinách nenápadne oddialíme od zvyšku skupiny a tu sa začína naše dobrodružstvo. Za pomoci GoPro kamery sa pokúsime svetu ukázať krutú realitu tohto totalitného štátu. Nie je však isté, či sa nám podarí vrátiť. Kvôli tejto skutočnosti budeme všetok natočený materiál priebežne uploadovať na cloud a sociálne siete. Tento výlet je ur-

čený len pre silné povahy. (Michal Pavliš a Ivan Koribanič)

Výlet na “felde” do Talianska

Je to v celku jednoduché. Stačí do kufra auta nahádzať štyri stany, nejaké spacáky, dosť oblečenia a pokojne sa aj dnes môžete vydať na cestu cez Európu. Takto plánujeme s kamarátmi v lete cestovať do Talianska. Namiesto bookovania hotelov si jednoducho rozložíme stany, jedlo istia konzervované potraviny a sprchovať sa budeme na pláži. Takýto výlet je dokonalý recept na nezabudnuteľnú dovolenku, ktorá vás finančne nezruinuje.

(Tomáš Klembara)

Východná musí byť. A nielen pre tých, ktorí poznajú slovenský folklór. Ak ste fotograf, odfotíte sa s každým jedným súborom, pretože naše kroje sú rôznorodé a nádherné, niektoré bielo-čierne, iné hrajú všetkými farbami dúhy. Na mieste festivalu nájdete aj remeselnícke stánky, kde sa môžete naučiť točiť na hrnčiarskom kruhu alebo vyrezať varešku z dreva. Za týždeň si človek urobí prehľad o kultúre celého Slovenska, aké piesne sa kde spievajú, aké kroje sa nosia, aké máme tradície a hry.

(Soňa Hudáková)

Miriám Podlesná
Foto: Alex Mohler
Lenka Vargová
Marianna Voláková

Veľký prázdninový horoskop

Leto je tu! Plavky máte? Peniaze tiež? A čo kamaráti? Je to všetko? Nie! Ako prebehnú tieto dva mesiace? To vedia najlepšie hviezdy. Možno aj tie filmové.

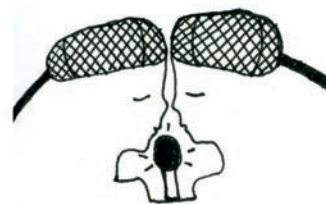
Baran – (21.03.-20.04.) Nie a nie! Baran nie je od slova bar, preto tam netrávte väčšinu svojho drahocenného času. Začnite konečne dbať o svoje zdravie a jedzte viac zeleniny ako napríklad paradajky alebo baranie rohy. Z filmárskeho hľadiska to bude pre vašu tvrdohlavosť trochu ťažšie. Vypočujte si aj názory ostatných a nezabúdajte, že film je produktom tímu a nie jednotlivca! To pochopil aj baran Jan Svěrák a tak sa vydajte podobnými chodníkmi. Možno aj vám to prinesie nejakú tú cenu! S peniazmi to však bude o niečo ľahšie. Nezarobíte síce na nové auto, ale školné na dva mesiace dopredu zaplatíte ľavou zadnou. A čo láska? Dávajte si pozor na úlety na festivaloch. Úlet však bude aj to, keď pred prázdninami zabudnete vrátiť Šarikovi

techniku. Verte, že týmto jeho láska k vám vyhasne. A to bude ozajstný Vreskot.

Býk – (21.04.-21.05.) Rovnako ako u býka Jacka Nicholsona, aj u vás sa dostaví Osvietenie. Začnete sa totiž konečne venovať škole, konkrétne scenáru maturitného filmu. Odkladanie povinností sa vám však vypomstí a táto práca bude ešte náročnejšia, ako keď sa Bridget Jones (Renée Zellweger) snažila nasúkať do sťahovacích nohavičiek. Avšak nezúfajte, pretože tvrdá práca sa cení najviac. Nepreháňajte to s alkoholom (narodeniny ste už mali) a ak si chcete pamätať niečo z Jak napsat dobrý scénář, ostanťe pri jednom poháriku, nie jednej fľaši! Láska sa k vám blíži Rýchlo a zbesilo. Dávajte však pozor, pretože na filmovej sa dozvieme všetko!

Blíženci – (22.05.-21.06.) Váš film na toto

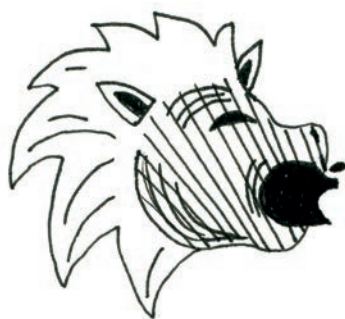
letoto je Nožnicovoruký Edward. Aj keď si myslíte, že vaša strihačská precíznosť už nemôže byť lepšia, hlboko v duši viete, že môžete byť ešte lepší. Tak sa teda snažte! Skúsenosti sú to, čo vás robí lepšími, a preto buďte ako Nicole Kidman a natlačte sa do každého väčšieho projektu, ktorý objavíte. Cestovanie vám tiež nie je vôbec cudzie, prečo to nevyužiť a pár vašich zážitkov neodovzdať ako cvičenie pre Kerneru? Pozor na ohováranie. Na prvý pohľad ste možno ako Zlovestné ticho, ale ten kto vás pozná lepšie vie, “odkud vítr vane”. Dá-

vajte si preto pozor, aby ste svojou nepozornosťou niekomu neublížili. Maturanti - nezabúdajte na stužkovú! Posnažte sa a trošku si zarobte na nové šaty či oblek, alebo aspoň na triedny fond. Všetci predsa vieme, že práve vy sa tam budete zabávať najviac.

Rak – (22.06.-22.07.) Ak chcete úspech zažiť, musíte sa viac filmársky snažiť. Najdôležitejšie leto vášho života! Chodte si za svojim snom, rovnako ako Meryl Streep, ktorú v jej začiatkoch ako herečku stále odmietali. Dnes je táto "Železná lady" jednou z najuznávanejších herečiek na svete. Už v lete začnete pracovať na svojich nedostatkoch a výsledok je zaručený. Obsluhoval jsem anglického kráľa sa tak možno otočí, a obsluhovaným kráľom budete vy. Júl je váš narodeninový mesiac a tak si dávajte pozor na svoju pečeň, ale obzvlášť na peňaženku. Nenechajte vaše polročné úspory odplávať niekam na Cestu do fantázie! Bola by škoda neodkladať si na vaše

veľké plány aj naďalej. Ak by láska kvitla, vy by ste boli zanedbaná Záhrada. Trocha času na prácu si ukrojíte, a venujte sa svojej milovanej polovičke. Inak to môžete oľutovať.

Lev - (23.07.-23.08.) Ste neskrotná šelma, kráľ Divočiny. Už začiatkom leta budete mať veľmi veľa energie, ktorú venujte najmä zábave. Jedz, modli sa a miluj, čítaj, pozeraj a užívaj. Toto je vaše motto. Nechajte tento školský rok ísť a žite prítomnosťou. Sexepíl vám nebude chýbať rovnako ako Antonioví Banderasovi, preto zo seba vypustite Zorra, ktorého v sebe máte a Ohnivé leto máte zaručené. A ak sa na konci augusta budete cítiť ešte viac unavený, nezúfajte. Septembrový vánok prinesie freš pocit nielen na pokožke ale aj v mysli, a vy znova získate hlavu plnú nápadov a chuť tvoriť.

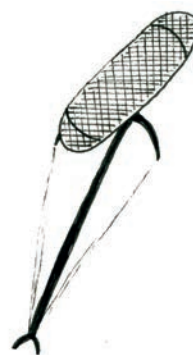
Panna - (24.08.-23.09.) Áno! Presne tak! Prijemná dovolenka pri mori je to, čo vám celý školský rok chýbalo. Slnko, voda, hudba a úplný relax. Presne taký oddych potrebujete. Zavítajte preto niekam k vode, napríklad aj na krásnu Cassablancu. V polovici leta sa na dovolenke potvrdí iba to, že ste sa mali viac učiť. Vašou angličtinou na dovolenke si totiž nevybavíte ani párok v rožku ... čiže hot dog. Veľmi radi si spomeniete na hodiny s pánom Labudom a chytí vás depresia. S láskou to však biedne nebude. Vďaka lámavej angličtine sa na vás budú lepiť krásy ako Sophia Loren či Ingrid Bergmanová. A čo peniaze? Pokiaľ máme zdravie, máme všetko. Preto sa o prázdnu peňaženku nestarajte. Radšej si udrzte vitalitu a mentálnu pohodu. Tá s príchodom septembra totiž veľmi rýchlo skončí.

Váhy - (24.09.-23.10.) Zvyčajne sa sústreďíte na pomoc iným ľuďom. Toto leto sa však venujte iba sebe. Aspoň raz urobte výnimku, aby ste si mohli dať dokopy vlastný život, nie strácať čas filmovcami. Takýmto spôsobom ste doteraz iba utekali pred problémami v škole. Preto sa na ňu sústreďte a aspoň si pozrite film. Tip pre váhy: Spaľovač mŕtvov. Život nie je Hra, preto začnite konečne preberať zodpovednosť za svoje činy. Láska je krásna vec, ale vyžaduje si čas a prácu. Zatnite zuby a makajte! So zdravím ste na tom viac než dobre. Počas leta si užijete toľko chladených nápojov a jedla, koľko vám srdce (a žalúdok) ráči.

Škorpión-(24.10.22.11.) Leto škorpióna sa bude niesť v znamení výletov do exotických krajín, a obrovského množstva peňazí. Jednoducho Vlk z Wall Street. Peniaze k vám prídu skoro samé a vám neostáva nič iné len ich minúť. Vaše dovolenkové opálenie priláka krásavcov, ktorým bude ledva po päty siahť aj Leonardo DiCaprio. Ak si však budete príliš dlho vyberať, skončíte ruka v ruke s Dannym DeVitom. Ale proti gustu žiaden dišputát. Okrem týchto nepríjemností sa začiatkom septembra objaví aj slovenský jazyk. Ten vás trápi už dlhú dobu a tak je najvyšší čas popasovať sa s ním. Svojím šarmom a Americkou krásou sa však dostanete z každého neľahu. Aj toho zdravotného.

Strelec - (23.11.-21.12.) Cit pre umenie vám vážne nechýba. Tak ako ste počas školského roka pracovali na cvičeniach, tak budete pracovať na foteniach. Dávajte si však pozor na nepravdivých, ktorí sa na vás budú usmievať rovnako falošne ako Kveta Horvátová každé ráno v Markíze. Títo ľudia ale nestoja za vytvorenie Klubu bitkárov, preto sa 3-krát nadýchnite a pokračujte v tom čo vás baví! Nezabudnite si podať prihlášku na erasmus, vedenie si váš talent už všimlo, buďte len trošku hlasnejší. Je vás vidieť, nie je vás počuť. Lásku ale nečakajte. Tá na rozdiel od Baby v kúte sedieť bude. Pri fotografovaní si dávajte pozor na diery a jamy, inak vás čaká nepekné zranenie.

Kozorožec - (22.12.-20.01.) Vaše leto bude plné zážitkov. Low budget zážitkov. Peniaze sa vám nebudú sypať, ale na výlet do Slovenského raja alebo na pizzu ešte mať budete. Možno sa nájde aj pár drobných na Vodný svet, čo vášmu zdraviu prospeje. Dávajte si pozor na chrbát a platničky. Nezapadnite vždy dôkladne uvoľňovať svalstvo, a ak aj zabudnete, nič sa nedeje. V septembri vás totiž čakajú jednoduché formy meditácie a to hodiny s pánom Šarikom. Čo sa týka letnej lásky, budete mať naozaj Statočné srdce. Náhoda vás privedie k svojej polovičke a vy nebudete dlho otáľať. S priateľmi si budete užívať zábavu, ktorá sa vďaka vašej neopatrnosti môže podobáť na film Blbý a blbší. Rada na toto leto: nenechajte si ostrihať ofinu podľa Jima Carreyho.

Vodnár - (21.01.-19.02.) Vaše leto bude vyzeráť všelijako. Všetci vás budú počuť a vidieť, rovnako ako Amadeusa Mozarta, nikto s vami však nebude chcieť tráviť príliš veľa času. Preto netlačte na pílu, inak sa brigády na Širave stanú vašim stereotypom. Naozaj pri usmievaní nemusíte ukazovať všetky zuby rovnako ako Diana Mórová. Ak sa ale budete dostatočne snažiť, určite sa do vás aj niekto zamiluje. Sprvu to budete chcieť Hlavne nezáväzne, avšak nikto vám to neuverí. Preto zahodte Masku a oddajte sa letnej vášni. Zároveň si doprajte dostatok vody. Je tu predsa leto! Pre maturantov zároveň posledné mesiace, kedy môžu slobodne dýchať.

Ryby - (20.02.-20.03.) Budete sršať pozitívnu energiou a okolo vás budú len dobre naladení ľudia. Túto energiu rozdeľujte vždy a všade. Stačí len v podobe vtipov a objatí, ďalej zachádzať nemusíte i tak nie ste Chuck Norris. Pekné chvíle ale niečo stoja, takže peniaze sa cez leto rozutekajú ako divé svine pri ceste, no s vašou naivitou je to obzvlášť nebezpečné. Zbytočné vyhadzovanie peňazí je vaša Smrtonosná pasca. To platí aj pre vašu tvorbu. Nemáte peniaze na veľkú výrobu, preto hľadajte alternatívy alebo kulisy do svojho filmu vyrábajte. Nielenže ušetríte, zároveň sa aj niečo naučíte! Od septembra sa budete ťažko nahadzovať na školský režim, preto sa pripravte. Bude to poriadny Armagedon.

*Alexandra Niková a Ivo Kačur
Kresby: Sára Hajasteková*

Účinkovali: Alena Klindová, Alexandra Niková, Alex Mohler, Aurel Čurilla, Dušan Labuda, Erik Sikora, Ivan Koribanič, Ivo Kačur, Jaroslav Kerner, Jaroslav Stupák, Karina Kaľatová, Karin Kissová, Kevin Šimko, Kristína Hažlinská, Laura Kladeková, Laura Polovková, Lenka Vargová, Marianna Voláková, Maroš Šesták, Michal Pavliš, Miriam Podlesná, Nina Ciglanová, Róbert Rapoš, Samuel Hadbavný, Samuel Kocák, Sára Hajasteková, Šimon Šebo, Soňa Hudáková, Stanislav Šárik, Štefan Haško, Tomáš Klembara, Vesna Gemzová, Viktória Krajňáková, Zdenka Bodnárová

SSUŠ FILMOVÁ
SÚKROMNÁ STREDNÁ UMELECKÁ ŠKOLA FILMOVÁ KOŠICE